

ДФС розроблено рекомендовані форми заяв для отримання ліцензій на виробництво, зберігання, оптову та роздрібну торгівлю паливом

ДФС України на головній сторінці офіційного веб-порталу за посиланням <http://sfs.gov.ua/media-tsentr/novini/381625.html> повідомила наступне.

Державною фіскальною службою України для зручності суб'єктів господарювання, які з 01 липня поточного року мають отримати ліцензії на виробництво, зберігання, оптовий та роздрібний продаж пального, розроблено **форми заяв**:

- на одержання ліцензії (дубліката ліцензії) на виробництво пального;
- на одержання ліцензії (дубліката ліцензії) на право зберігання пального;
- на одержання ліцензії (дубліката ліцензії) на право оптової торгівлі паливом, за відсутності місць оптової торгівлі;
- на одержання ліцензії (дубліката ліцензії) на право оптової торгівлі паливом, за наявності місць оптової торгівлі;
- на одержання ліцензії (дубліката ліцензії) на право роздрібною торгівлі паливом.

Звертаємо увагу, що дані форми заяв мають виключно рекомендований характер, оскільки законодавством не передбачено затвердження форм заяв для отримання ліцензій на право оптової або роздрібною торгівлі паливом, або на право зберігання пального. Такі заяви надаються органу ліцензування у довільній формі.

Рекомендовані зразки заяв на отримання ліцензій розміщені на офіційному веб-порталі ДФС України за посиланням <http://sfs.gov.ua/podatki-ta-zbori/zagalnoderjavni-podatki/aktsiznyy-podatok/litsenzuvannya/73445.html>

ФОП може надіслати запит на отримання довідки про доходи через Електронний кабінет

Звертаємо увагу платників, що ДФС України на головній сторінці офіційного веб-порталу за посиланням <http://sfs.gov.ua/nove-pro-podatki--novini-/381454.html> повідомила наступне.

Відповідно до ст. 1 Закону України від 02 жовтня 1996 року № 393/96-ВР «Про звернення громадян» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 393) громадяни України мають право звернутися до органів державної влади, зокрема, із заявою або клопотанням щодо реалізації своїх соціально-економічних та особистих прав і законних інтересів.

Згідно з п. 42¹. 2 ст. 42¹ Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) Електронний кабінет забезпечує можливість реалізації платниками податків прав та обов'язків, визначених ПКУ та нормативно-правовими актами, що прийняті на підставі та на виконання ПКУ, законами з питань митної справи.

Вхід до Електронного кабінету здійснюється за адресою: <http://cabinet.sfs.gov.ua>, а також через офіційний веб-портал ДФС.

Робота у приватній частині Електронного кабінету здійснюється з використанням електронного цифрового підпису (кваліфікованого електронного підпису), отриманого у будь-якому Акредитованому центрі сертифікації ключів (Надавачі електронних довірчих послуг).

За допомогою меню «Листування з ДФС» приватної частини Електронного кабінету фізична особа – підприємець (далі – ФОП) має можливість надіслати лист (запит тощо) до відповідного органу ДФС. Форма підготовки такої кореспонденції передбачає заповнення або вибір із запропонованих наступних реквізитів:

- регіон, в якому знаходиться орган ДФС;
- орган ДФС, до якого відправляється лист;
- тип документа;
- тематика звернення;
- короткий зміст листа;
- сканований документ, який необхідно завантажити (файл повинен бути у форматі pdf із обмеженням розміру не більше 2 МБ).

Запит на отримання довідки про доходи, отримані від здійснення підприємницької діяльності (далі – Запит), складається у довільній формі та повинен містити достатню інформацію про особу, яка звертається із Запитом, предмет Запиту.

Датою подання Запиту є дата його реєстрації в органі ДФС. Протягом одного робочого дня після надсилання такого Запиту до органу ДФС автора електронного Запиту буде повідомлено про вхідний реєстраційний номер та дату реєстрації. Інформацію щодо отримання та реєстрації Запиту в органі ДФС можна переглянути у вкладці «Вхідні документи» меню «Вхідні/вихідні документи» приватної частини Електронного кабінету, відправлені листи – у вкладці «Відправлені документи» меню «Вхідні/вихідні документи».

Враховуючи викладене, ФОП (єдиний податок, загальна система оподаткування) має право надіслати Запит у довільній формі через меню «Листування з ДФС» приватної частини Електронного кабінету до контролюючого органу за місцем своєї податкової адреси.

Довідка про доходи, отримані від здійснення підприємницької діяльності, формується в довільній формі та надсилається платнику податків поштою у термін, передбачений ст. 20 Закону № 393.

Понад 300 злочинів розслідуються співробітниками слідчого управління ГУ ДФС у Дніпропетровській області

Протягом п'яти місяців 2019 року слідчим управлінням фінансових розслідувань ГУ ДФС у Дніпропетровській області прийнято до розслідування 175 кримінальних впроваджень. Загалом, в області розслідується 328 злочинів у сфері економіки.

Із загальної кількості кримінальних проваджень, які розслідувались слідчими впродовж січня – травня поточного року, закінчено 76 кримінальних проваджень, з яких 41 скеровано до суду з обвинувальним актом.

Крім того, з січня по травень 2019 року за підслідністю направлено 35 кримінальних проваджень; приєднано до інших проваджень – 52.

Завдяки роботі слідчих встановлено збитків у закінчених кримінальних провадженнях (направлених до суду) у сумі 50 млн 867 тис. грн, з яких відшкодовано 40 млн 634 тис. гривень.

Працівник без звільнення від своєї основної роботи виконує на тому ж підприємстві додаткову роботу за іншою професією: чи подається до податкового органу повідомлення про прийняття на роботу?

Основною підставою виникнення трудових правовідносин на території України є факт укладення трудового договору, яким відповідно до частини 1 ст. 21 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП) є угода між працівником і власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом чи фізичною особою (далі – роботодавець), за якою працівник зобов'язується виконувати роботу, визначену цією угодою, з дотриманням внутрішнього трудового розпорядку а роботодавець – виплачувати працівникові заробітну плату і забезпечувати умови праці, необхідні для виконання роботи, передбачені законодавством про працю, колективним договором і угодою сторін. Загальний порядок укладення трудового договору встановлено ст. 24 КЗпП, якою, зокрема, передбачено укладення трудового договору, як правило, у письмовій формі.

Згідно з частиною 3 ст. 24 КЗпП працівник не може бути допущений до роботи без укладення трудового договору, оформленого наказом чи розпорядженням власника або уповноваженого ним органу, та повідомлення центрального органу виконавчої влади з питань забезпечення формування та реалізації державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування про прийняття працівника на роботу у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Разом з тим частиною 2 ст. 21 КЗпП працівнику надано право реалізувати свої здібності до продуктивної і творчої праці шляхом укладення трудового договору на одному або одночасно на декількох підприємствах, в установах, організаціях, якщо інше не передбачено законодавством, колективним договором або угодою сторін.

Статтею 105 КЗпП визначено, що працівникам, які виконують на тому ж підприємстві, в установі, організації поряд зі своєю основною роботою, обумовленою трудовим договором, додаткову роботу за іншою професією (посадою) або обов'язки тимчасово відсутнього працівника без звільнення від своєї основної роботи, провадиться доплата за суміщення професій (посад) або виконання обов'язків тимчасово відсутнього працівника.

Розміри доплат за суміщення професій (посад) або виконання обов'язків тимчасово відсутнього працівника встановлюються на умовах, передбачених у колективному договорі.

Отже, для працівників, які виконують на тому ж підприємстві, в установі, організації поряд зі своєю основною роботою додаткову роботу за іншою професією (посадою), це є основним місцем роботи.

Водночас порядок повідомлення ДФС та її територіальних органів про прийняття працівника на роботу затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 17 червня 2015 року № 413 (далі – постанова № 413).

Відповідно до постанови № 413 повідомлення про прийняття працівника на роботу подається власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом (особою) чи фізичною особою до територіальних органів Державної фіскальної служби за місцем обліку їх як платника єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за формою згідно з додатком до постанови № 413 до початку роботи працівника за укладеним трудовим договором.

Враховуючи зазначене, підприємство не подає повідомлення про прийняття на роботу працівника, який без звільнення від своєї основної роботи виконує на тому ж підприємстві поряд зі своєю основною роботою додаткову роботу за іншою професією (посадою).

Про одержання ліцензії на право зберігання пального

Законом України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів» внесено зміни, зокрема, до Закону України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (далі – Закон № 481), відповідно до яких з 01.07.2019 запроваджується ліцензування діяльності усіх суб'єктів господарювання, які здійснюють виробництво, зберігання, оптову та роздрібну торгівлю паливом.

Так, з урахуванням зазначених змін, відповідно до ст. 15 Закону № 481 оптова торгівля паливом та зберігання пального здійснюються суб'єктами господарювання всіх форм власності за наявності ліцензії.

Річна плата за ліцензію на право зберігання пального встановлюється у розмірі 780 гривень. Суб'єкти господарювання отримують ліцензії на зберігання пального на кожне місце зберігання пального.

Ліцензії на право зберігання пального видаються уповноваженими Кабінетом Міністрів України органами виконавчої влади за місцем розташування місць зберігання пального терміном на п'ять років.

Суб'єкт господарювання має право зберігати паливо без отримання ліцензії на право зберігання пального у місцях виробництва пального або місцях оптової торгівлі паливом чи місцях роздрібною торгівлі паливом, на які отримані відповідні ліцензії.

Ліцензія на право зберігання пального не отримується на місця зберігання пального, що використовуються:

- підприємствами, установами та організаціями, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевого бюджету;
- підприємствами, установами та організаціями системи державного резерву;
- суб'єктами господарювання для зберігання пального, яке споживається для власних виробничо-технологічних потреб виключно на нафто- та газовидобувних майданчиках, бурових платформах і яке не реалізується через місця роздрібною торгівлі.

Ліцензія видається за заявою суб'єкта господарювання, до якої додається документ, що підтверджує внесення річної плати за ліцензію.

У заяві зазначається вид господарської діяльності, на провадження якого суб'єкт господарювання має намір одержати ліцензію (зокрема, зберігання пального).

Для отримання ліцензії на право зберігання пального разом із заявою додатково подаються завірені заявником копії таких документів:

- документи, що підтверджують право власності або право користування земельною ділянкою, або інше передбачене законодавством право землекористування на земельну ділянку, на якій розташований об'єкт зберігання пального, чинні на дату подання заяви та/або на дату введення такого об'єкта в експлуатацію, будь-якого цільового призначення;

► акт вводу в експлуатацію об'єкта або акт готовності об'єкта до експлуатації, або сертифікат про прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, або інші документи, що підтверджують прийняття об'єктів в експлуатацію відповідно до законодавства, щодо всіх об'єктів у місці зберігання пального, необхідних для зберігання пального;

► дозвіл на початок виконання робіт підвищеної небезпеки та початок експлуатації (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки.

Копії таких документів не подаються у разі їх наявності у відкритих державних реєстрах, якщо реквізити таких документів та назви відповідних реєстрів зазначено у заяві на видачу ліцензії на право зберігання пального.

У разі якщо зазначені документи видані (оформлені) іншій особі, ніж заявник, такий заявник додатково подає документи, що підтверджують його право на використання відповідного об'єкта.

Тимчасово, до 01 січня 2022 року, суб'єкти господарювання можуть отримувати ліцензію на право виробництва пального, право оптової або роздрібною торгівлі паливом або на право зберігання пального на відповідне місце здійснення такої діяльності без подання акта вводу в експлуатацію об'єкта або акта готовності об'єкта до експлуатації, або сертифіката про прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, або інших документів, що підтверджують прийняття об'єктів в експлуатацію відповідно до законодавства, щодо об'єктів, необхідних для здійснення відповідної діяльності, за умови подання копій документів, що підтверджують право власності на такі об'єкти нерухомого майна, виданих у встановленому законодавством порядку до 01 січня 2014 року.

Чи здійснюється розстрочення та відстрочення заборгованості по сплаті єдиного внеску?

Повідомляємо, що чинним законодавством, що регулює порядок нарахування, обчислення і сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок), не передбачено розстрочення та відстрочення заборгованості по сплаті єдиного внеску.

Відповідно до частини 12 ст. 9 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464) єдиний внесок підлягає сплаті незалежно від фінансового стану платника. За наявності у платника єдиного внеску одночасно із зобов'язаннями із сплати єдиного внеску зобов'язань із сплати податків, інших обов'язкових платежів, передбачених законом, або зобов'язань перед іншими кредиторами зобов'язання із сплати єдиного внеску виконуються у першу чергу і мають пріоритет перед усіма іншими зобов'язаннями, крім зобов'язань з виплати заробітної плати (доходу).

У разі несвоєчасної або не в повному обсязі сплати єдиного внеску до платника застосовуються фінансові санкції, передбачені цим Законом, а посадові особи, винні в порушенні законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску, несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно із законом (частина 11 ст. 9 Закону № 2464).

З січня по травень від платників Дніпропетровщини до бюджетів усіх рівнів надійшло майже 50 млрд грн податків і митних платежів та більше 6 млрд грн єдиного внеску

Протягом п'яти місяців 2019 року органами ДФС у Дніпропетровській області забезпечено збір платежів до бюджетів усіх рівнів (із врахуванням Дніпропетровського управління офісу ВПП ДФС та Дніпропетровської митниці ДФС) у сумі 49 млрд 691,5 млн грн, що перевищує надходження січня – травня минулого року на 10 млрд 41,7 млн грн, або на 25,3 %. Про це повідомила в.о. начальника ГУ ДФС у Дніпропетровській області Оксана Томчук.

Так, до державного бюджету за підсумками 5-ти місяців поточного року спрямовано 37 млрд 195,4 млн грн (у тому числі по Дніпропетровській митниці ДФС – 9 млрд 233,5 млн гривень), що на 7 млрд 328,1 млн грн (або на 24,5%) більше надходжень відповідного періоду 2018 року.

До місцевих бюджетів області від платників регіону надійшло 12 млрд 496,1 млн гривень. Це на 2 млрд 713,5 млн грн (або на 27,7%) більше фактичних надходжень січня – травня 2018 року.

Єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування в області зібрано 6 млрд 285,8 млн грн, що перевищує минулорічні показники на 1 млрд 58,1 млн грн (або на 20,2%).

Змінено реквізити бюджетних рахунків для сплати за ліцензії на виробництво, зберігання, оптову та роздрібну торгівлю паливом

На виконання наказу Міністерства фінансів України від 26 квітня 2019 року № 182 «Про внесення змін до наказу Міністерства фінансів України від 14 січня 2011 року № 11» та Порядку відкриття аналітичних рахунків для обліку операцій в системі Державної казначейської служби України, затвердженого наказом Державної казначейської служби України (далі – ДКСУ) від 27 грудня 2013 року № 217 зі змінами, наказом ДКСУ від 13.05.2019 № 147 (далі – Наказ № 147) внесено зміни до Довідника відповідності символу звітності коду класифікації доходів бюджету, затвердженого наказом ДКСУ від 15.01.2007 № 5.

Наказом № 147 затверджені нові коди класифікації доходів бюджету (балансовий рахунок 3111) за такими платежами:

22013100 – «Плата за ліцензії на виробництво пального»,

22013200 – «Плата за ліцензії на право оптової торгівлі паливом»,

22013300 – «Плата за ліцензії на право роздрібною торгівлі паливом»,

22013400 – «Плата за ліцензії на право зберігання пального».

Інформація щодо реквізитів нових бюджетних рахунків для плати за ліцензії на виробництво, право оптової, роздрібною торгівлі та зберігання пального розміщена на суб-сайті «Територіальні органи ДФС у Дніпропетровській області» офіційного веб-порталу ДФС України за посиланням <http://dp.sfs.gov.ua/byudjetni-rahunki/>

Використовуєте воду для виробничих та для власних питних потреб: що з рентною платою?

Відповідно до п. 255.1 ст. 255 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платниками рентної плати за спеціальне використання води є:

- первинні водокористувачі – суб'єкти господарювання незалежно від форми власності: юридичні особи, їх філії, відділення, представництва, інші відокремлені підрозділи без утворення юридичної особи, постійні представництва нерезидентів, а також фізичні особи – підприємці, які використовують та/або передають вторинним водокористувачам воду, отриману шляхом забору води з водних об'єктів;

- суб'єкти господарювання незалежно від форми власності: юридичні особи, їх філії, відділення, представництва, інші відокремлені підрозділи без утворення юридичної особи, постійні представництва нерезидентів, а також фізичні особи – підприємці, які використовують воду для потреб гідроенергетики, водного транспорту і рибництва.

Первинний водокористувач, який має дозвіл на спеціальне водокористування та використовує воду одночасно для виробничих потреб (у тому числі виготовлення напоїв) та для задоволення власних питних і санітарно-гігієнічних потреб обчислює рентну плату за спеціальне використання води за фактичний обсяг води, який вилучено з водного об'єкта, шляхом складання по кожному напрямку використання води окремого додатка 5 до податкової декларації з рентної плати, а саме:

► за обсяги води, що використані первинним водокористувачем для виробничих потреб та для задоволення власних питних і санітарно-гігієнічних потреб із застосуванням ставок для відповідного водного об'єкта, визначених підпунктами 255.5.1 та 255.5.2 п. 255.5 ст. 255 ПКУ;

► за обсяги води, що використані первинним водокористувачем для виготовлення напоїв із застосуванням ставок, визначених п.п. 255.5.6 п. 255.5 ст. 255 ПКУ – за воду, що входить виключно до складу напоїв.

Щодо врахування сум від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових періодів реорганізованого (приєднаного) до товариства платника

Інформуємо, що порядок припинення юридичної особи шляхом злиття, приєднання, поділу та перетворення визначений ст. 107 Цивільного кодексу України (далі – ЦКУ).

Відповідно до ст. 104 ЦКУ юридична особа припиняється в результаті реорганізації (злиття, приєднання, поділу, перетворення) або ліквідації. У разі реорганізації юридичних осіб майно, права та обов'язки переходять до правонаступників.

Юридична особа є такою, що припинилася, з дня внесення до єдиного державного реєстру запису про її припинення.

Згідно зі ст. 106 ЦКУ злиття, приєднання, поділ та перетворення юридичної особи здійснюються за рішенням його учасників або органу юридичної особи, уповноваженого на це установчими документами, а у випадках, передбачених законом, – за рішенням суду або відповідних органів державної влади.

Пунктами 2, 3 та 4 ст. 107 ЦКУ встановлено, що після закінчення строку для пред'явлення вимог кредиторами та задоволення чи відхилення цих вимог комісія з припинення юридичної особи складає передавальний акт (у разі злиття, приєднання або перетворення) або розподільчий баланс (у разі поділу), який має містити положення про правонаступництво щодо майна, прав та обов'язків юридичної особи, що припиняється шляхом поділу, стосовно всіх її кредиторів та боржників, включаючи зобов'язання, які оспорується сторонами.

Передавальний акт та розподільчий баланс затверджуються учасниками юридичної особи або органом, який прийняв рішення про її припинення, крім випадків, встановлених законом.

Порушення положень частин другої та третьої цієї статті є підставою для відмови у внесенні до єдиного державного реєстру запису про припинення юридичної особи та державній реєстрації створюваних юридичних осіб правонаступників.

Відповідно до п.п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень ПКУ.

Фінансовий результат до оподаткування, зменшується на суму від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років. Положення зазначеного пункту застосовуються з урахуванням п. 3 підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ (п.п. 140.4.2 п. 140.4 ст. 140 ПКУ).

Порядок відображення в бухгалтерському обліку та звітності придбання інших підприємств, гудвілу, який виник при придбанні, злитті підприємств, а також розкриття інформації про об'єднання підприємств встановлено Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 19 «Об'єднання підприємств», затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 07.07.1999 № 163 зі змінами (далі – П(С)Б019).

Згідно з п. 5 П(С)Б019, якщо підприємство внаслідок придбання його чистих активів іншим підприємством (покупцем) ліквідується, то, починаючи з дати придбання, покупець відображає у балансі активи та зобов'язання придбаного підприємства та будь-який гудвіл, що виникає в результаті придбання.

Враховуючи викладене вище, а також те, що ПКУ не передбачено різниць, що надають право платнику при реорганізації здійснювати врахування при визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток від'ємного значення об'єкта оподаткування приєднаного платника податку, фінансовий результат до оподаткування платника податку – правонаступника не зменшується на суму від'ємного значення об'єкта оподаткування, що обліковувалось у платника податку (платників податків), який (які) припиняється (припиняються) у процесі реорганізації шляхом приєднання, перетворення, злиття, на дату затвердження передавального акту.

Для відмови від спрощеної системи оподаткування платникам єдиного податку першої – третьої груп необхідно подати заяву до контролюючого органу

Нагадуємо, що відмова від спрощеної системи оподаткування платниками єдиного податку першої – третьої груп здійснюється у порядку, визначеному підпунктами 298.2.1 – 298.2.3 п. 298.2 ст. 298 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Для відмови від спрощеної системи оподаткування суб'єкт господарювання не пізніше ніж за 10 календарних днів до початку нового календарного кварталу (року) подає до контролюючого органу заяву (п.п. 298.2.1 п. 298.2 ст. 298 ПКУ).

Платники єдиного податку можуть **самостійно** відмовитися від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів, визначених ПКУ, з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, в якому подано заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів (п.п. 298.2.2 п. 298.2 ст. 298 ПКУ).

Відповідно до п.п. 298.2.3 п. 298.2 ст. 298 ПКУ платники єдиного податку **зобов'язані** перейти на сплату інших податків і зборів, визначених ПКУ, у таких випадках та у строки:

- у разі перевищення протягом календарного року встановленого обсягу доходу платниками єдиного податку першої і другої груп та нездійснення такими платниками переходу на застосування іншої ставки – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, в якому відбулося таке перевищення;
- у разі перевищення протягом календарного року обсягу доходу, встановленого п.п. 3 п. 291.4 ст. 291 ПКУ, платниками єдиного податку першої і другої груп, які використали право на застосування інших ставок, встановлених для третьої групи, – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, в якому відбулося таке перевищення;
- у разі перевищення протягом календарного року встановленого обсягу доходу платниками єдиного податку третьої групи – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, в якому відбулося таке перевищення;
- у разі застосування платником єдиного податку іншого способу розрахунків, ніж зазначені у пункті 291.6 статті 291 ПКУ, – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, в якому допущено такий спосіб розрахунків;
- у разі здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування, або невідповідності вимогам організаційно-правових форм господарювання – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, в якому здійснювалися такі види діяльності або відбулася зміна організаційно-правової форми;
- у разі перевищення чисельності фізичних осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником єдиного податку, – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, в якому допущено таке перевищення;
- у разі здійснення видів діяльності, не зазначених у реєстрі платників єдиного податку, – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, в якому здійснювалися такі види діяльності;
- у разі наявності податкового боргу на кожне перше число місяця протягом двох послідовних кварталів – в останній день другого із двох послідовних кварталів;
- у разі здійснення платниками першої або другої групи діяльності, яка не передбачена у підпунктах 1 або 2 п. 291.4 ст. 291 ПКУ відповідно, – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, в якому здійснювалася така діяльність.

Формою заяви про застосування спрощеної системи оподаткування, затвердженою наказом Міністерства фінансів України від 20.12.2011 № 1675 «Про затвердження порядку подання заяви про застосування спрощеної системи оподаткування», передбачено і відмову від спрощеної системи оподаткування із зазначенням причин відмови від неї.

Згідно з п.п. 298.1.1 п. 298.1 ст. 298 ПКУ заява про відмову від спрощеної системи оподаткування суб'єктами господарювання подається до контролюючого органу в один з таких способів:

- особисто платником податків або уповноваженою на це особою;
- надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення;
- засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації кваліфікованого електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством.

До якого контролюючого органу необхідно звертатись фізичній особі – власнику декількох об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, розміщених у різних населених пунктах, для проведення звірки даних?

Відповідно до п.п. 266.7.3 п. 266.7 ст. 266 Податкового кодексу України платники податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

- ◆ об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, у тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;
- ◆ розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;
- ◆ права на користування пільгою із сплати податку;
- ◆ розміру ставки податку;
- ◆ нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

Щодо визнання господарських операцій сільгосптоваровиробника – платника єдиного податку четвертої групи контрольованими

Підпунктом 39.2.1.1 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) встановлено, що контрольованими операціями є господарські операції платника податків, що можуть впливати на об'єкт оподаткування податком на прибуток підприємств платника податків, а саме:

- а) господарські операції, що здійснюються з пов'язаними особами – нерезидентами, у тому числі у випадках, визначених п.п. 39.2.1.5 п.п. 39.2.1;
- б) зовнішньоекономічні господарські операції з продажу та/або придбання товарів та/або послуг через комісіонерів – нерезидентів;
- в) господарські операції, що здійснюються з нерезидентами, зареєстрованими у державах (на територіях), включених до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до п.п. 39.2.1.2 п.п. 39.2.1, або які є

резидентами цих держав;

г) господарські операції, що здійснюються з нерезидентами, які не сплачують податок на прибуток (корпоративний податок), у тому числі з доходів, отриманих за межами держави реєстрації таких нерезидентів, та/або не є податковими резидентами держави, в якій вони зареєстровані як юридичні особи. Перелік організаційно-правових форм таких нерезидентів у розрізі держав (територій) затверджується Кабінетом Міністрів України.

г) господарські операції (у тому числі внутрішньогосподарські розрахунки), що здійснюються між нерезидентом та його постійним представництвом в Україні.

Підпунктом 133.5 ст. 133 ПКУ встановлено, що суб'єкти господарювання, що застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, визначені главою 1 розділу XIV «Спеціальні податкові режими» ПКУ, не є платниками податку на прибуток підприємств.

Оскільки сільськогосподарський товаровиробник є платником єдиного податку четвертої групи та відповідно до п. 297.1 ст. 297 ПКУ звільняється від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності, зокрема з податку на прибуток підприємств, то господарські операції такого платника, здійснені з нерезидентом, не підпадають під визначення контрольованих.

Оподаткування податком на доходи фізичних осіб та військовим збором суми моральної шкоди, яка виплачується за рішенням суду

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів регулюються Податковим кодексом України (далі – ПКУ), відповідно до п. 5.3 ст. 5 якого терміни, що застосовуються у ПКУ і не визначаються ним, використовуються у значенні, встановленому іншими законами.

Відшкодування моральної шкоди встановлено системою норм права Цивільного кодексу України (далі – ЦКУ), а саме: статтею 23 глави 3 «Захист цивільних прав та інтересів» та главою 82 «Відшкодування шкоди».

Так, згідно зі ст. 23 ЦКУ особа має право на відшкодування моральної шкоди, завданої внаслідок порушення її прав.

Оподаткування доходів фізичних осіб регулюється розділом IV «Податок на доходи фізичних осіб» ПКУ, відповідно до п. 162.1 ст. 162 якого платником податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) є, зокрема, фізична особа – резидент, яка отримує доходи з джерела їх походження в Україні.

Згідно з п.п. 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 ПКУ об'єктом оподаткування резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід, до якого включається, зокрема, дохід у вигляді відшкодування матеріальної або немайнової (моральної) шкоди, *крім сум, що за рішенням суду спрямовуються на відшкодування збитків, завданих платнику податку внаслідок заподіяння йому матеріальної шкоди, а також шкоди життю та здоров'ю* (п.п. 164.2.14 п. 164.2 ст. 164 ПКУ).

Також вказаний дохід є об'єктом оподаткування військовим збором (п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX ПКУ).

Нарахування, утримання та сплата (перерахування) ПДФО до бюджету здійснюється у порядку, встановленому ст. 168 ПКУ.

Податковий агент, який нараховує (виплачує, надає) оподатковуваний дохід на користь платника ПДФО, зобов'язаний утримувати ПДФО та військовий збір із суми такого доходу за його рахунок, використовуючи ставку ПДФО 18 %, визначену у ст. 167 ПКУ, та ставку військового збору 1,5 %, встановлену у п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX ПКУ (п.п. 168.1.1 п. 168.1 ст. 168 ПКУ).

Відповідно до п. 18.2 ст. 18 ПКУ податкові агенти прирівнюються до платників податку і мають права та виконують обов'язки, встановлені ПКУ для платників податків.

За п'ять місяців громадяни Дніпропетровської області задекларували 12 млн грн податкової знижки

«Станом на перше червня поточного року за підсумками декларування громадянами доходів, отриманих у 2018 році, кількість поданих декларацій про майновий стан і доходи становить понад 40,6 тисяч на загальну суму 4,2 млрд гривень. За результатами декларування підлягає сплаті до бюджету 106,9 млн грн податку на доходи фізичних осіб та 13,8 млн грн військового збору. Це відповідно на 15,7 млн грн та на 1,7 млн грн більше, ніж за аналогічний період минулого року», – повідомила заступник начальника ГУ ДФС у Дніпропетровській області Ірина Сікіріна.

Вона також розповіла, що найбільше декларацій про доходи надійшло від отримання спадщини (2 676 на загальну суму 1 млрд 394,7 млн гривень) та продажу рухомого/нерухомого майна (1 121 на загальну суму 283,7 млн гривень). Іноземний дохід у розмірі 129,6 млн грн задекларували 200 мешканців області.

Наразі, про понадмільйонні статки повідомили 278 громадян регіону. За результатами декларування вони сплатять 40,4 млн грн ПДФО та 4,4 млн грн військового збору.

Разом з тим, 5 687 мешканців Дніпропетровської області заявили про право на податкову знижку. За результатами поданих декларацій вони отримають з бюджету 12 млн гривень.

Щодо коригування платником податку на прибуток фінансового результату до оподаткування на суму наданої ним поворотної фінансової допомоги, яка не була повернута

Згідно з п.п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств (далі – податок) є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень ПКУ.

Підпунктом 14.1.257 п. 14.1 ст. 14 ПКУ визначено, що фінансова допомога це – фінансова допомога, надана на безповоротній або поворотній основі.

Поворотна фінансова допомога – сума коштів, що надійшла платнику податків у користування за договором, який не передбачає нарахування процентів або надання інших видів компенсацій у вигляді плати за користування такими коштами, та є обов'язковою до повернення.

Якщо протягом визначеного строку платник не повертає поворотну фінансову допомогу, то така допомога для цілей оподаткування вважається безповоротною.

Підпунктом 140.5.10 п. 140.5 ст. 140 ПКУ встановлено, що фінансовий результат податкового (звітного) періоду збільшується на суму перерахованої безповоротної фінансової допомоги (безоплатно наданих товарів, робіт, послуг) особам, що не є платниками податку (крім фізичних осіб), та платникам податку, які оподатковуються за ставкою 0 відсотків відповідно до пункту 44 підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ, крім безповоротної фінансової допомоги (безоплатно наданих товарів, робіт, послуг), перерахованої неприбутковим організаціям, внесеним до Реєстру неприбуткових установ та організацій на дату такого перерахування коштів, передачі товарів, робіт, послуг, для яких застосовується положення п.п. 140.5.9 п. 140.5 ст. 140 ПКУ.

Таким чином, якщо особа, що не є платником податку (крім фізичної особи) або платник податку, який оподатковується за ставкою 0 відсотків відповідно до п. 44 підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ, протягом визначеного строку не повертає поворотну фінансову допомогу, то така допомога вважається безповоротною і платником податку здійснюється коригування фінансового результату до оподаткування відповідно до п.п. 140.5.10 п. 140.5 ст. 140 ПКУ на суму наданої ним поворотної фінансової допомоги.

Слід зазначити, що нормами ПКУ не передбачено коригування фінансового результату до оподаткування на суму безповоротної фінансової допомоги, наданої іншій юридичній особі – платнику податку на прибуток підприємств на загальних підставах. Такі операції відображаються згідно з правилами бухгалтерського обліку.

Щодо оприбуткування готівкових коштів, отриманих суб'єктом господарювання у межах однієї зміни, проте у межах різних діб

Відповідно до пункту 9 статті 3 Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 265), суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо), при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для подальшого її переказу зобов'язані щоденно друкувати на реєстраторах розрахункових операцій (за виключенням автоматів з продажу товарів (послуг) (далі – РРО) фіскальні звітні чеки у разі здійснення розрахункових операцій.

Ця норма враховує особливості роботи РРО, які повинні забезпечувати друкування таких звітів за кожний робочий день.

У пункті 2 Вимог щодо реалізації фіскальних функцій реєстраторами розрахункових операцій для різних сфер застосування, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2002 року № 199 зі змінами (далі – Вимоги), наведено визначення поняття «зміна» – це період роботи реєстратора розрахункових операцій від реєстрації першої розрахункової операції після виконання «Z-звіту» до виконання наступного «Z-звіту».

У примітках до формату і розрядності даних, що зберігаються у фіскальній пам'яті (додаток до Вимог), наведено важливе уточнення: максимальна тривалість зміни РРО не повинна перевищувати 24 години.

Оскільки у добі всього 24 години (тобто, день триває з 0 до 24 годин), при щоденній роботі з РРО «Z-звіт» необхідно виконувати щодня.

Відповідно до пункту 7 Вимог усі режими роботи РРО (крім тих, що забезпечують усунення причин блокування) повинні блокуватися, зокрема у разі перевищення максимальної тривалості зміни.

Враховуючи вищевикладене, якщо суб'єкт господарювання працює цілодобово, то фіскальний звітний чек («Z-звіт») повинен роздруковуватися кожного дня по закінченні робочої зміни, але не пізніше 24 годин від її початку.

Звертаємо увагу, що у разі перевищення максимальної тривалості зміни, відповідно до пункту 7 Вимог робота РРО буде заблокована.

Згідно з абзацом третім пункту 11 розділу II Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 29.12.2017 № 148 із змінами, оприбуткуванням готівки в касах відокремлених підрозділів установ/підприємств, які проводять готівкові розрахунки із застосуванням РРО без ведення касової книги, є забезпечення зберігання щоденних фіскальних звітних чеків (щоденних Z-звітів) в електронній формі протягом строку, визначеного пунктом 44.3 статті 44 Податкового кодексу України, і занесення інформації згідно з фіскальними звітними чеками до відповідних книг обліку (КОРО – у разі її використання).

Чи необхідно сплачувати транспортний податок за автомобіль, який є об'єктом оподаткування, якщо його викрадено?

Згідно з п.п. 267.1.1 п. 267.1 ст. 267 розділу XII «Податок на майно» Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до п.п. 267.2.1 п. 267.2 ст. 267 ПКУ є об'єктами оподаткування.

Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року (п.п. 267.2.1 п. 267.2 ст. 267 ПКУ).

Відповідно до п.п. 267.3.1 п. 267.3 ст. 267 ПКУ базою оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до п.п. 267.2.1 п. 267.2 ст. 267 ПКУ.

Підпунктом 267.6.8 п. 267.6 ст. 267 ПКУ визначено, що у разі незаконного заволодіння третьою особою легковим автомобілем, який відповідно до п.п. 267.2.1 п. 267.2 ст. 267 ПКУ є об'єктом оподаткування, транспортний податок за такий легковий автомобіль не сплачується з місяця, наступного за місяцем, в якому мав місце факт незаконного заволодіння легковим автомобілем, якщо такий факт підтверджується відповідним документом про внесення відомостей про вчинення кримінального правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань, виданим уповноваженим державним органом.

У разі повернення легкового автомобіля його власнику (законному володільцю) транспортний податок за такий легковий автомобіль сплачується з місяця, в якому легковий автомобіль було повернено відповідно до постанови слідчого,

прокурора чи рішення суду. Платник податку зобов'язаний надати контролюючому органу копію такої постанови (рішення) протягом 10 днів з моменту отримання.

Юрособа - єдинник тимчасово припинив діяльність. Що з земельним податком?

Згідно з п. 269.1 ПКУ платниками земельного податку є власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі.

Об'єктами оподаткування земельним податком є земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні та земельні частки (паї), які перебувають у власності (п. 270.1 ПКУ).

Відповідно до абз. 1 п. 49.2 ПКУ платник податків зобов'язаний за кожний встановлений ПКУ звітний період, в якому виникають об'єкти оподаткування, або у разі наявності показників, які підлягають декларуванню, відповідно до вимог ПКУ подавати податкові декларації щодо кожного окремого податку, платником якого він є. Абзац перший п. 49.2 ПКУ застосовується до всіх платників податків, в тому числі платників, які перебувають на спрощеній системі оподаткування обліку та звітності.

Особливості справляння податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розд. XIV ПКУ (п. 269.2 ПКУ).

Зокрема, платники єдиного податку звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності з податку на майно (в частині земельного податку), крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються платниками єдиного податку третьої групи для провадження господарської діяльності (п.п. 4 п. 297.1 ПКУ).

Тобто, у разі тимчасового припинення господарської діяльності, юридична особа – платник єдиного податку третьої групи не використовує для провадження господарської діяльності свої земельні ділянки, а тому не виконуються умови, які звільняють платника єдиного податку третьої групи від сплати земельного податку.

Отже, юридичні особи – платники єдиного податку – власники земельних ділянок (землекористувачі на правах постійного користування земельними ділянками) у разі тимчасового припинення господарської діяльності сплачують земельний податок на загальних підставах.

Криворізьке північне управління

Чоловік, який сплатив допоміжні репродуктивні послуги, надані дружині, має право на отримання податкової знижки

Звертаємо увагу, що перелік витрат, дозволених до включення до податкової знижки, визначено у п. 166.3 ст. 166 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

До даного переліку включається сума витрат платника податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) на оплату допоміжних репродуктивних технологій згідно з умовами, встановленими законодавством, але не більше ніж сума, що дорівнює третині доходу у вигляді заробітної плати за звітний податковий рік (п.п. 166.3.6 п. 166.3 ст. 166 ПКУ).

Обмеження права на нарахування податкової знижки передбачені п.166.4 ст. 166 ПКУ.

Відповідно до частини сьомої ст. 281 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435-IV із змінами та доповненнями повнолітня жінка або чоловік мають право за медичними показаннями на проведення щодо них лікувальних програм допоміжних репродуктивних технологій згідно з порядком та умовами, встановленими законодавством.

Порядок застосування допоміжних репродуктивних технологій в Україні, який визначає механізм та умови застосування методики допоміжних репродуктивних технологій, затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України від 09.09.2013 № 787 із змінами, стосується удосконалення медичної допомоги населенню при лікуванні безпліддя із застосуванням допоміжних репродуктивних технологій та регулює відносини між пацієнтами (жінками, чоловіками) та закладами охорони здоров'я, які забезпечують застосування методик допоміжних репродуктивних технологій та не містить положень щодо порядку (способів) оплати наданих медичних послуг та суб'єктів, які здійснюють таку оплату.

Відповідно до ст. 3 Основ законодавства України про охорону здоров'я від 19 листопада 1992 року № 2801-ХІІ із змінами послугою з медичного обслуговування населення (медичною послугою) є послуга, що надається пацієнту закладом охорони здоров'я або фізичною особою – підприємцем, яка зареєстрована та одержала в установленому законом порядку ліцензією на провадження господарської діяльності з медичної практики, та оплачується її замовником. Замовником послуги з медичного обслуговування населення можуть бути держава, відповідні органи місцевого самоврядування, юридичні та фізичні особи, у тому числі пацієнт.

Таким чином, платник ПДФО чоловічої статі має право на отримання податкової знижки згідно із п.п. 166.3.6 п. 166.3 ст. 166 ПКУ на суму витрат на оплату допоміжних репродуктивних технологій, наданих дружині платника ПДФО, але оплачених таким платником (чоловіком).

Умови, за яких кваліфікований сертифікат, виданий АЦСК ІДД ДФС, скасовується у телефонному режимі

Відповідно до Регламенту Акредитованого центру сертифікації ключів Інформаційно-довідкового департаменту ДФС України (далі – АЦСК ІДД ДФС) заява в усній формі подається клієнтом (користувачем) до АЦСК ІДД ДФС засобами телефонного зв'язку за номером, який опублікований на власному інформаційному ресурсі АЦСК ІДД ДФС, при цьому клієнт (користувач) повинен повідомити адміністратору реєстрації наступну інформацію:

- ▶ ідентифікаційні дані власника кваліфікованого сертифіката;
- ▶ ключову фразу голосової автентифікації.

Заява в усній формі приймається тільки у випадку позитивної автентифікації (збігу голосової фрази та ідентифікаційних даних користувача з інформацією в реєстрі сертифікатів).

Відповідальність суб'єктів господарювання за несплату (неперерахування) єдиного внеску

Нагадуємо, що платниками єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) є фізичні особи – підприємці, у тому числі ті, які обрали спрощену систему оподаткування, особи, які провадять

незалежну професійну діяльність, та члени фермерського господарства, якщо вони не належать до осіб, які підлягають страхуванню на інших підставах.

Норми визначені підпунктами 4, 5 та 5¹ частини першої ст. 4 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464).

Фізичні особи – підприємці (далі – ФОП), особи, які провадять незалежну професійну діяльність, та члени фермерського господарства зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний квартал, до 20 числа місяця, що настає за кварталом, за який сплачується єдиний внесок (абзац третій частини восьмої ст. 9 Закону № 2464).

Єдиний внесок підлягає сплаті незалежно від фінансового стану платника (частина дванадцята ст. 9 Закону № 2464).

За порушення законодавства по єдиному внеску, зокрема за несплату (неперерахування) або несвоєчасну сплату (несвоєчасне перерахування) єдиного внеску на платників, які допустили зазначене порушення, накладається штраф у розмірі 20 % своєчасно не сплачених сум (п. 2 частини одинадцятої ст. 25 Закону № 2464).

На суму недоїмки нараховується пеня з розрахунку 0,1 % суми недоплати за кожний день прострочення платежу. Нарахування пені, передбаченої Законом № 2464, починається з першого календарного дня, що настає за днем закінчення строку внесення відповідного платежу, до дня його фактичної сплати (перерахування) включно (частини десята та тринадцята ст. 25 Закону № 2464).

Крім того, ст. 165¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення від 07 грудня 1984 року № 8073-X із змінами та доповненнями (далі – КУпАП) за несплату або несвоєчасну сплату єдиного внеску, зокрема ФОП або особами, які забезпечують себе роботою самостійно передбачена відповідальність.

При цьому, слід зазначити, що нормами ст. 165¹ КУпАП не передбачена адміністративна відповідальність за вказані порушення для членів фермерських господарств.

Визначення об'єкта оподаткування акцизним податком при реалізації пального з 01.07.2019

Повідомляємо, що об'єктами оподаткування акцизним податком при реалізації пального з акцизного складу/акцизного складу пересувного є операції з реалізації будь-яких обсягів пального понад обсяги, що:

- отримані з інших акцизних складів/акцизних складів пересувних, що підтверджені зареєстрованими акцизними накладними в Єдиному реєстрі акцизних накладних;
- ввезені (імпортовані) на митну територію України, що засвідчені належно оформленою митною декларацією;
- вироблені в Україні, реалізація яких є об'єктом оподаткування відповідно до п.п. 213.1.1 п. 213.1 ст. 213 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) або не підлягає, оподаткуванню, або звільняється від оподаткування, або оподатковується на умовах, встановлених ст. 229 ПКУ, що підтверджені зареєстрованими акцизними накладними в Єдиному реєстрі акцизних накладних.

Норми встановлені п.п. 213.1.12 п. 213.1 ст. 213 ПКУ.

Сеанс телефонного зв'язку заступника начальника управління податків і зборів з юридичних осіб ГУ ДФС у Дніпропетровській області

Віталія Мироненка на тему «Особливості адміністрування у 2019 році податку на прибуток, рентної плати та екологічного податку»

Питання 1. Добрий день. Суб'єкт господарювання – юридична особа має газову колонку для підігріву води та опалення приміщення, чи є він платником екологічного податку за викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря?

Відповідь. Добрий день. Відповідно до п.п. 240.1.1 п. 240.1 ст. 240 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) платниками екологічного податку є суб'єкти господарювання, юридичні особи, що не провадять господарську (підприємницьку) діяльність, бюджетні установи, громадські та інші підприємства, установи та організації, постійні представництва нерезидентів, включаючи тих, які виконують агентські (представницькі) функції стосовно таких нерезидентів або їх засновників, під час провадження діяльності яких на території України і в межах її континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони здійснюються, зокрема, викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами забруднення.

Об'єктом та базою оподаткування екологічним податком є, зокрема, обсяги та види забруднюючих речовин, які викидаються в атмосферне повітря стаціонарними джерелами (п.п. 242.1.1 п. 242.1 ст. 242 ПКУ).

Стаціонарне джерело забруднення – підприємство, цех, агрегат, установка або інший нерухомий об'єкт, що зберігає свої просторові координати протягом певного часу і здійснює викиди забруднюючих речовин в атмосферу та/або скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти (п.п. 14.1.230 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Частиною п'ятою ст. 11 Закону України від 16 жовтня 1992 року № 2707-XII «Про охорону атмосферного повітря» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 2707) передбачено, що викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватися після отримання дозволу, виданого суб'єкту господарювання, об'єкт якого належить до другої або третьої групи, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.

Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватися на підставі дозволу, виданого суб'єкту господарювання, об'єкт якого належить до першої групи, суб'єкту господарювання, об'єкт якого знаходиться на території зони відчуження, зони безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення (частина шоста ст. 11 Закону № 2707).

До першої групи належать об'єкти, які взяті на державний облік і мають виробництва або технологічне устаткування, на яких повинні впроваджуватися екологічно безпечні технології та методи керування.

До другої групи належать об'єкти, які взяті на державний облік і не мають виробництв або технологічного устаткування, на яких повинні впроваджуватися екологічно безпечні технології та методи керування.

До третьої групи належать об'єкти, які не належать до першої і другої груп (частина сьома ст. 11 Закону № 2707).

Крім того, згідно з п. 1.9 Інструкції про зміст та порядок складання звіту проведення інвентаризації викидів забруднюючих речовин на підприємстві, затвердженої наказом Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України від 10.02.1995 № 7 (зі змінами та доповненнями), підприємство несе відповідальність за виконання в установлені терміни інвентаризації викидів, а також за своєчасне представлення необхідної інформації, щодо ведення техпроцесів (техрегламенти, режимні карти, сировини, що використовується і т. д.) та створення необхідних умов по проведенню вимірів.

Отже, до стаціонарних джерел забруднення відносяться підприємство, цех, агрегат, установка або інший нерухомий об'єкт, що зберігає свої просторові координати протягом певного часу і здійснює викиди забруднюючих речовин в атмосферу та/або скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти.

Також до стаціонарних джерел забруднення можна віднести генератори, міні електростанції, газозварювальне обладнання (установки), які працюють на пальному при спаленні якого утворюються та викидаються в атмосферне повітря забруднюючі речовини або суміш таких речовин, що є об'єктом та базою оподаткування екологічним податком за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами.

Питання 2. Вітаю. У мене таке питання. Чи правомірно невизнання податковою звітністю Звіту про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації у зв'язку з неподачею форм фінансової звітності?

Відповідь. Добрий день. Відповідно до п. 46.2 ст. 46 ПКУ платник податку на прибуток підприємств подає разом з відповідною податковою декларацією квартальну або річну фінансову звітність у порядку, передбаченому для подання податкової декларації з урахуванням вимог ст. 137 ПКУ.

Фінансова звітність, що складається та подається відповідно до п. 46.2 ст. 46 ПКУ платниками податку на прибуток та неприбутковими підприємствами, установами та організаціями, є додатком до податкової декларації з податку на прибуток підприємств (далі – Декларація) та звіту про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації (далі – Звіт) та їх невід'ємною частиною.

Згідно з п. 48.3 ст. 48 ПКУ податкова декларація повинна містити обов'язкові реквізити, зокрема інформацію про додатки, що додаються до податкової декларації та є її невід'ємною частиною. Тобто, податкова звітність, складена з порушенням норм ст. 48 ПКУ, не вважається податковою декларацією (п. 48.7 ст. 48 ПКУ).

У разі неподання до органу ДФС фінансової звітності разом з Декларацією (Звітом), як її невід'ємної частини, така податкова звітність не визнається податковою декларацією. Відповідальність за неподання або несвоєчасне подання платником податків або іншими особами, зобов'язаними нараховувати та сплачувати податки, збори, податкових декларацій (розрахунків) передбачена п.120.1 ст. 120 ПКУ.

Питання 3. Хочу запитати. Які форми фінансової звітності повинні подаватися неприбутковими організаціями, як додаток до Звіту про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації?

Відповідь. Відповідно до ст. 2 Закону України від 16 липня 1999 року № 996 «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» із змінами підприємства (крім бюджетних установ) можуть належати до мікропідприємств, малих, середніх або великих підприємств, а також визначено критерії, за якими підприємства відносяться до відповідної категорії.

Неприбутковими установами та організаціями (крім неприбуткових установ та організацій, які підпадають під критерії мікропідприємств, малих підприємств, бюджетних установ) подається разом зі звітом про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації (далі – Звіт) Баланс, Звіт про фінансові результати, Звіт про рух грошових коштів, Звіт про власний капітал та Примітки до річних звітів (форми №№ 1 – 5).

Неприбуткові установи, організації, які підпадають під критерії мікропідприємств, малих підприємств, подають скорочену за показниками фінансову звітність (Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва, Спрощений фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва) у складі Балансу і Звіту про фінансові результати.

Суб'єкти державного сектора разом зі Звітом подають наступні форми фінансової звітності: Баланс та Звіт про фінансові результати, Звіт про рух грошових коштів, Звіт про власний капітал, Примітки до річної фінансової звітності.

Підтвердженням подання фінансової звітності разом зі Звітом є позначка «+» в Звіті у клітинці «Ф3» таблиці «Наявність додатків» та у таблиці «Наявність поданих до Звіту про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації додатків – форм фінансової звітності».

Для платників Західнодонбаського регіону проведено кущовий семінар

Днями в актовому залі Західно-Донбаського управління ГУ ДФС у Дніпропетровській області проведено кущовий семінар за участі представника Головного управління ДФС у Дніпропетровській області.

Під час заходу платники податків дізнались про останні зміни, які відбулись у податковому законодавстві. Також на семінарі обговорювались інші актуальні питання: особливості застосування спрощеної системи оподаткування, реєстраторів розрахункових операцій, земельного податку та орендної плати.

Увагу присутніх було акцентовано на можливості використання у роботі різноманітних електронних сервісів, що розміщені на веб-порталі ДФС України.

Окрему увагу приділено питанню легалізації трудових відносин та неприпустимості допуску до роботи найманих працівників без оформлення з ними трудових відносин та заходам у рамках операції «Урожай», які направлені на протидію оборудкам у сфері земельних відносин, максимального залучення до декларування отриманих доходів, підвищення рівня виплати заробітної плати.

Наприкінці заходу податківці відповіли на запитання присутніх та надали актуальну друковану продукцію.

Обов'язковий продаж валютних надходжень бізнесом скасовано

З метою подальшого спрощення ведення бізнесу в Україні Національний банк України (далі – НБУ) скасовує вимогу щодо обов'язкового продажу валютних надходжень.

Норма, яка зобов'язує підприємців продавати 30 % валютних надходжень на міжбанківському валютному ринку, перестане діяти з **20 червня 2019 року**. Надходження бізнесу, зараховані на їх розподільчі рахунки упродовж 19 червня 2019 року, вже не підлягатимуть обов'язковому продажу.

Чергове валютне послаблення не матиме негативних наслідків для макрофінансової стабільності. За статистикою останніх років, коли норматив обов'язкового продажу валютних надходжень становив 50 %, так і з 01 березня 2019 року, коли він був зменшений до 30 %, бізнес загалом продавав понад 90 % валюти.

У такий спосіб НБУ продовжує валютну лібералізацію відповідно до дорожньої карти, яка передбачає поступове зняття усіх валютних обмежень у відповідності до покращення макроекономічних умов в Україні.

У цьому році НБУ скасував або пом'якшив вже понад 30 валютних обмежень. Відміна обов'язкового продажу валютних надходжень бізнесу є черговим кроком на шляху до вільного руху капіталу, визначеного однією із стратегічних цілей НБУ.

Зазначені зміни затверджені постановою Правління НБУ від 18 червня 2019 року № 78 «Про внесення зміни до Положення про заходи захисту та визначення порядку здійснення окремих операцій в іноземній валюті», яка набирає чинності 20.06.2019.

Інформацію розміщено на головній сторінці офіційного Інтернет-представництва НБУ у розділі «Новини» за посиланням https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=97194579&cat_id=55838

Громадяни повинні сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену у податковій декларації про майновий стан і доходи, по 31.07.2019

ДФС України на головній сторінці офіційного веб-порталу за посиланням <http://sfs.gov.ua/nove-pro-podatki--novini-/382452.html> повідомила наступне.

Податковим кодексом України (далі – ПКУ) встановлено, що фізичні особи, які не зареєстровані як фізичні особи – підприємці, та особи, які провадять незалежну професійну діяльність, зобов'язані сплатити суму податкових зобов'язань, зазначену у поданій декларації про майновий стан і доходи (далі – податкова декларація), до 01 серпня року, що настає за звітним.

Отже, за результатами 2018 року останній день сплати – 31 липня 2019 року (включно).

Нагадуємо, що фізичні особи виконують свої зобов'язання як зі сплати податку на доходи фізичних осіб (далі – податок), так і військового збору.

Звертаємо увагу, у зв'язку із введенням з 01.01.2019 у дію нових кодів бюджетної класифікації порядок сплати фізичними особами податкових зобов'язань, зазначених у податковій декларації, змінено.

Отже, платник податку – фізична особа, який зобов'язаний подати податкову декларацію, визначити та сплатити свої податкові зобов'язання, сплачує їх за кодами платежу:

«**11010500**» – «податок на доходи фізичних осіб, що сплачується фізичними особами за результатами річного декларування»;

«**11011001**» – «військовий збір, що сплачується за результатами декларування».

Слід зазначити, що у разі, якщо платник податків не сплачує узгоджену суму грошового зобов'язання протягом строків, визначених ПКУ, такий платник податків притягується до відповідальності у вигляді штрафу у таких розмірах:

- при затримці до 30 календарних днів включно, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, у розмірі 10 відсотків погашеної суми податкового боргу;
- при затримці більше 30 календарних днів, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, у розмірі 20 відсотків погашеної суми податкового боргу.

Крім того, після спливу 90 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати податкового зобов'язання, на суми такого зобов'язання нараховується пеня.

Продаж власної сільськогосподарської продукції не оподатковується, якщо надана довідка за формою № 3 ДФ

Нагадуємо, що до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) не включаються доходи, отримані від продажу власної сільськогосподарської продукції, яка вирощена, відгодована, виловлена, зібрана, виготовлена, вироблена, оброблена та/або перероблена безпосередньо фізичною особою на земельних ділянках, наданих їй у розмірах, встановлених Земельним кодексом України (далі – ЗКУ).

Підпунктом 165.1.24 п. 165.1 ст. 165 Податкового кодексу України передбачено дотримання певних умов для застосування такої пільги: сукупний розмір вищезазначених земельних ділянок не повинен перевищувати 2 гектари.

У разі продажу сільськогосподарської продукції (*крім продукції тваринництва*) її власник має подавати податковому агенту копію Довідки про наявність у фізичної особи ділянок за формою № 3 ДФ, затвердженою наказом Міністерства доходів і зборів від 17.01.2014 № 32 (zareєстровано у Міністерстві юстиції України 31.01.2014 за № 201/24978) (далі – Довідка). Така Довідка безоплатно видається сільською, селищною або міською радою за місцем податкової адреси (місцем проживання) платника ПДФО протягом п'яти робочих днів з дня отримання відповідною радою письмової заяви.

Довідка видається особисто власнику сільськогосподарської продукції, якщо сільськогосподарська продукція вирощена, відгодована, виловлена, зібрана, виготовлена, вироблена, оброблена та/або перероблена безпосередньо фізичною особою на земельних ділянках, наданих їй у розмірах, встановлених ЗКУ для ведення садівництва та/або для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибні ділянки) та/або для індивідуального дачного будівництва; особистого селянського господарства та/або земельні частки (паї), виділені в натурі (на місцевості), сукупний розмір яких не перевищує два гектари.

Довідка видається строком на п'ять років. Оригінал Довідки повинен зберігатись у власника сільськогосподарської продукції протягом строку позовної давності з дати її закінчення.

Отже, якщо продавець сільгоспродукції надав підприємству чи фізичній особі – підприємцю, які є податковими агентами, копію чинної Довідки, і її дані свідчать про наявність у такої фізичної особи права на застосування зазначеної вище пільги, то покупець не утримує ПДФО з доходів, що виплачуються за сільськогосподарську продукцію.

Водночас, якщо розміри земельних ділянок перевищують норми, встановлені ЗКУ, то такі доходи включаються платником ПДФО до загального річного оподатковуваного доходу, підлягають відображенню у податковій декларації про майновий стан і доходи за наслідками звітного податкового року та оподатковуються ПДФО за ставкою 18 % і військовим збором – 1,5 %.

Виробники електричної енергії, які мають діючі (у тому числі призупинені) ліцензії, щомісяця подають декларацію з акцизного податку

Звертаємо увагу платників, що нормами п.п. 212.1.13 п. 212.1 ст. 212 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платниками акцизного податку, зокрема, є виробники електричної енергії, які мають ліцензію на право здійснення підприємницької діяльності з виробництва електричної енергії і продають її поза оптовим ринком електричної енергії.

Відповідно до п. 49.2¹ ст. 49 ПКУ платники, які мають діючі (у тому числі призупинені) ліцензії на право здійснення діяльності з підакцизною продукцією, яка підлягає ліцензуванню згідно із законодавством, зобов'язані за кожний встановлений ПКУ звітний період подавати податкові декларації *незалежно від того, чи провадили такі платники господарську діяльність у звітному періоді*.

Базовий податковий період для сплати акцизного податку відповідає календарному місяцю (п. 223.1 ст. 233 ПКУ).

Нормами п. 223.2 ст. 223 ПКУ встановлено, що платники акцизного податку, зокрема, визначені п.п. 212.1.13 п. 212.1 ст. 212 ПКУ, подають щомісяця не пізніше 20 числа наступного звітного (податкового) періоду контролюючому органу за місцем реєстрації декларацію з акцизного податку за формою, затвердженою наказом Міністерства фінансів України від 23.01.2015 № 14 із змінами (зареєстровано у Міністерстві юстиції України 30.01.2015 за № 105/26550).

Аудиторами ДФС donараховано порушникам законодавства 19,1 млрд гривень

У січні-травні 2019 року підрозділами аудиту було проведено 2,0 тис. планових перевірок платників податків, 5,6 тис. позапланових перевірок та 1,4 тис. зустрічних звірок.

Зокрема, проведено 97 перевірок фінансових установ з відокремленими підрозділами, за результатами яких donараховано 452,8 млн гривень.

За результатами контролю за дотриманням вимог валютного законодавства donараховано пені за порушення термінів розрахунків у сфері ЗЕД на загальну суму 281,9 млн грн, а також податку на прибуток з іноземних юридичних осіб на загальну суму 197,3 млн гривень.

На виконання ухвал суду (у т.ч. отриманих у минулому році) проведено 25 документальних перевірок, donараховано грошових зобов'язань на суму 101,8 млн грн. Крім того, на виконання інших доручень правоохоронних органів, які надаються під час розслідування кримінальних проваджень, проведено 352 документальні перевірки та donараховано 279,5 млн гривень.

Проведено 375 документальних перевірок дотримання законодавства України з питань державної митної справи, donараховано 399 млн грн грошових зобов'язань.

Загалом за результатами контрольної-перевірочної роботи donараховано до бюджету 19,1 млрд грн, з яких узгоджено 6,7 млрд грн. (у т.ч. основного платежу з податку на прибуток – 1 662,4 млн грн, ПДВ – 2 126,5 млн гривень).

Реальний вклад підрозділів аудиту по забезпеченню надходжень до бюджету склав 5 044 млн грн: забезпечено надходжень грошовими коштами на 1 540 млн грн., зменшено від'ємне значення об'єкта оподаткування податком на прибуток на 16 794 млн грн, що упередило несплату податку у майбутньому на 3 023 млн грн, зменшено залишки від'ємного значення ПДВ, який після бюджетного відшкодування включається до складу податкового кредиту наступного періоду на 481 млн гривень.